

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 135. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm4911.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XVII. Den hellige Nadvere.

Jesus vidste forud Alt hvad der skulde skee, og Dagen før sin Død, da han, efter Jødernes Skik, aad Paaske-Lammet med sine Discipler, da sagde han dem udtrykkelig, at En af dem vilde forraade ham til hans Fiender, og at de i Farens Stund vilde Alle forlade ham, men at han dog, efterat have hengivet sit Legeme, og udøst sit Blod, til et Forsonings-Offet for Menneskets Synder, vilde komme til dem igien, og skiænke dem en evig Glæde! Til et Pant derpaa, at hans Troende skulde have Gavn af Alt hvad han gjorde, som om det var deres egen Gierning, og at de skulde evindeligt være, hvor han er, og dele hans Herlighed, da tog han Brødet, gav dem, og sagde: æder det! det er mit Legeme, som gives for eder! Og han rakde dem Bægeret, og sagde: drik¹³⁶ Alle heraf! denne er det Ny Testamentes Kalk i mit Blod, som udgydes for eder til Syndernes Forladelse! Og see, der var En af de tolv Apostler, som hedd Judas Iskarioth, han aad ogsaa af Brødet, og drak af Bægeret, med sin guddommelige Herre og Mester; men han var af den Onde, og gik lige fra den hellige Nadvere hen til Jesu arrigste Fiender, de ypperste Præster, og sagde til dem: hvad vil I give mig, saa vil jeg forraade ham i eders Hænder? Da blev de glade, og gav Judas tredive Sølv-Penge, for at føre deres Tjenere hen, hvor Jesus var, at de kunde gribe ham i Stilhed, om Natten, mens Folket sov!

Men da Judas var borte, holdt Jesus en guddommelig Samtale med de Elleve, hvori han aabenbar sagde dem, at han nu snart gik hjem til sin himmelske Fader, hos hvem han havde Guddom-Herlighed, førend Verdens Grundvold blev lagt; men at de derfor ingenlunde skulde tabe Modet, da det netop var til deres eget, og til alle Troendes sande og evige Gavn, fordi Faderen først, naar det var skedt, kunde ret lade dem føle sin mageløse Kiærlighed, og sende dem sin Aand, der kunde og vilde komme al deres Skrøbelighed til Hjælp, veilede dem til al Sandhed, og knytte deres Hjerter med ¹³⁷Kiærlighedens levende og fuldkomne, evige, Baand, til Faderen og Hans Eenbaarne!

Vel var denne Tale Apostlerne for dyb og underlig, til at de kunde ret forstaae den, førend Aanden kom, og forklarede den med sin Virkning i dem; men de troede dog Herren paa hans Ord, fordi de vidste, han var Guds Søn, som hverken vilde lyve, eller kunde tage fejl, og de fandt sig underlig trøstede ved Hans Forsikkring, at de skulde evigt knyttes til deres velsignede, himmelske Ven og Mester, med et vel usynligt, men dog sandt og levende Baand, saa de i Aanden blev Eet med ham, ligesom han var Eet med Faderen, og fik det evige, salige Liv af ham, ligesom han har det af Faderen!

Da Samtalen var ude, gjorde Jesus sin Frelser-Bøn, ikke blot for Apostlerne, men ogsaa for alle dem, der, ved Apostlernes Ord, skulde komme til at troe paa ham, den store Bøn: at de maatte Alle, ved Aanden, blive Eet i Guds Kiærlighed, og boe hos Sønnen, med evig Glæde, i den himmelske Faders gyldne Slot! Derpaa gik Jesus, efter Sædvane, som Judas vidste, med de Elleve, hen i en Have, som hedd Gethsemane, og blev der, til Judas kom, med dem der skulde gribe ham, og da Judas, for lumsk at gjøre Herren kiendelig, kyste ham, ¹³⁸da sagde Jesus blot: Judas! forraader du Menneskens Søn med et Kys!

De Elleve blev bange for Døden, og flygtede, som Jesus havde spaaet, men han lod sig godvillig gribe og binde, og sagde: skulde jeg ikke drikke den Kalk, som Faderen rakde mig! Math. 26. Joh. 13-18.